

своята дейност. Следъ отстраняването на съществуващитъ до сега прѣчки, въ общото си събрание на 25 ноември 1932 година, тя реши да възобнови своята дейност — като пристъпи къмъ подготовката на рецита концрти, подъ диригентството на М. М. Златинъ и други български диригенти.

В.

Валевски, Болеслав — Walewski, Boleslaw — полски компонистъ, ученикъ на Л. Зеленски, писалъ: симфонична поема „Павелъ и Гавелъ“, опери: „Сждба“, „Отмъщението на Йонтежъ“ (Познанъ 1926 и Лвовъ 1928) и много хорове. В. стои начело на единъ мъжки хоръ въ Краковъ.

Величание — въ източно-православната църква — пѣсень, съдържаща прослава на светията или празника, и се пѣе на утрения предъ иконата на светията, или на празника, отначало отъ свещенослужителитѣ — въ срѣдата на църквата, а после се повтаря нѣколко пѣти отъ пѣвцитѣ (хорътъ). Другъ видъ В. е това, което се пѣе въ празниците на деветата пѣсень на канона — въ видъ на запѣвъ.

Вентили. Има два вида: помпови и въртящи се.

Вертхаймъ, Жуль — Wertheim, Jules — полски пианистъ и компонистъ, род. 1881 въ Варшава, умр. 6 май 1928 с. т., ученикъ на Варшавската консерватория (Сливински, Носковски), билъ известно време учителъ по инструментация въ сждбата консерватория, после живѣлъ въ Берлинъ и, най-подиръ, въ Варшава, дето умира твърде младъ — безъ да успѣе да развърне въ пълната творческата си дарба. Творби: 4 симфонии и Вариации — за оркестъръ, соната за цигулка и пиано (едно прекрасно творение), сонати, прелюдии, вариации и една балада — за пиано, операта „Фата Моргана“ и единъ голѣмъ брой пѣсни.

Вечерня — въ източно-православната църква — богослужение, което се извършва преди свършването на деня, за да се отблагодари Богу за изминалия день, и се моли да освети настѣпващата нощъ. В. изобра-

зява найвратко сътворението на свѣта. То се състои отъ четене на 103-ия псаломъ, великата ектения, и пѣне на 1-ия псаломъ: „Блаженъ мужъ, иже не иде на совѣтъ нечестивыхъ“ и псаломнитѣ стихове: „Господи, въззвахъ къ Тебѣ, услыши мя...“. „Да исправится молитва моя, яко кадъло предъ Тобою, въздѣланіе руку моею, жертва вечерняя, услыши мя, Господи“, после пѣсеньта „Свѣте тихій святія слави“, молитвата „Спододоби, Господи, въ вечеръ сей безъ грѣха сохранитися намъ“, просителна и сугуба ектения, и отпустъ.

Виардо-Гарсиа, Полень. Обемътъ на гласа ѝ е: f-c⁴, не F-c⁴.

Виель, нѣм. Dreheleier, Radleier.

Виениявски, Адамъ — Wieniawski, Adam — синъ на Анри Виениявски, род. 27 ноемв. 1879 въ Варшава, ученикъ на Жедалжъ въ Парижъ, училъ още въ Варшава (Мелцеръ) и Берлинъ (Баргиелъ). В. е единъ отъ основателитѣ на „Дружеството на полскитѣ съвременни компонисти“, и отъ 1928 — директоръ на Висшето музикално училище въ Варшава. Творчеството му носи личенъ характеръ, и се състои отъ оперитѣ: „Медая“, „Актея“, балетъ „Лалита“ и опери: „Бѣгството“ (1928) и „Кралъ-любимецъ“, симфонични поеми: „Камаралмацанъ“, „Принцеса Бурдуръ“, както и сюити за оркестъръ, 2 струнни квартета, опера „Cieciska“, писалъ монография „Людомиръ Ружицки“ („Библиотека музична“ — 1928).

Виолиновъ ключъ = солъ ключъ.

Владигеровъ, Панчо — стр. 145, 17 редъ отдолу, чети: ор. 20 (не—26). Добави: отъ ноември 1932 — преподавателъ въ Музикалната академия въ София, и нови творби: ор. 26 — 3 Шекспирови пѣсни изъ „12-та нощъ“, ор. 27 — концертна увертюра на народни теми.

Военна музика, нѣм. Harmonie-Musik — се наричатъ духовитѣ оркестри или музикантски хорове при военнитѣ части — полкове. Понеже първитѣ капелмайстори — инструктори у насъ сж били предимно чехи, и малцина други чужденци, въ нашата войска е билъ възприетъ австрийския типъ военни пехотински музика — безъ обои и фоготи. Коннитѣ полкове имаха ездитни В. м. само отъ медни инстру-